

การสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนในฐานะสื่อ วัฒนธรรมประชานิยม (Popular Culture) ของผู้บกพร่อง ทางการได้ยินในเขตกรุงเทพมหานคร

พงศ์สุภา ศิริสุขเจริญพร

สหภาพ พ่อค้าทอง

Abstract

The research, "Smartphone Communication Behavior as a Popular Culture of Hearing Impairment in Bangkok" aims to : 1) study the behavior of mobile communication via mobile phones. 2) to study the use of smartphone applications in the smartphone in Bangkok. 3) To study the factors that affect the use of mobile phones in smartphones of hearing impaired people in Bangkok as a popular culture. This research was employed the mixed method research, The data collection by quantitative research for analyzing and testing theories through questionnaires. The statistical methods, Frequency, percentage, mean, chi-square, standard deviation, T-test, One-Way Analysis of ANOVA and Pearson Product Moment Correlation were utilized for collecting and analyzing data with Qualitative Research by the techniques adept interview and participatory observation. The samples was hearing impaired people who use smartphone in Bangkok and those who communicate with hearing impaired, 100 participants which consisted of parents and their friends. (Because, the target group is a special group with a smaller population than the normal population. The researcher collected only 100 people.)

The quantitative research found that the majority of the samples were males rather than females. 77% more than males 23%. The hearing impaired persons aged 31-35 years had more normal communication behaviors than those with hearing impairment. The behavior of using a smartphone was at a high level, with 3 to 6 times a day, with a duration of 10-30 minutes. In addition, there was an application of social networking on the phones. Most of the smartphones are 93% smart and use smartphone communication by using 100% social networking apps for updating news, friends and acquaintances from the behavior of mobile communication through smartphone and satisfied of using the application on the smartphone.

Hearing impaired people have behavioral communication via smartphone, taking advantage of technology to make communication faster and more comfortable, found

that technology has changed the communication behavior of hearing impaired fully in the present time. It may be because of the technology of mobile communication on the smartphone. It has been developed to respond to various factors that contribute to the change of hearing impairment, such as psychological factors, attitudes, values, cultures, and language abilities.

On technology development, the smartphone can respond to the needs of the hearing impaired properly and they appreciate the importance of communicating via a smartphone and the accordance of social environment of the hearing impaired, Both the people and the hearing impaired were widely used

Smartphones. This was a main variable that caused them use smartphones and make the smartphone communication fall into the popular culture.

Keywords : Hearing impaired, Communicative Behaviors, Utilization, Application, Popular Culture

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนในฐานะสื่อวัฒนธรรมประชานิยม (Popular Culture) ของผู้บกพร่องทางการได้ยินในเขตกรุงเทพมหานคร” มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนของผู้บกพร่องทางการได้ยินในเขตกรุงเทพมหานคร 2) เพื่อศึกษาถึงการใช้ประโยชน์จากแอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนของผู้บกพร่องทางการได้ยินในเขตกรุงเทพมหานคร 3) เพื่อศึกษาถึงปัจจัยในการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนของผู้บกพร่องทางการได้ยินในเขตกรุงเทพมหานครเป็นสื่อวัฒนธรรมประชานิยม (Popular Culture) การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method Research) เก็บข้อมูลเชิงปริมาณด้วยวิธีการสำรวจ (Quantitative Research) เพื่อทำการวิเคราะห์และทดสอบทฤษฎี โดยใช้เครื่องมือในการวิจัย คือ แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติต่าง ๆ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าโคสแควร์ (Chi-square) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบ t-test การทดสอบ F-Test การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) รวมทั้งใช้ค่าสัมประสิทธิ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment) ร่วมกับการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการสัมภาษณ์เจาะลึกและ

สังเกตแบบมีส่วนร่วม โดยมีกลุ่มตัวอย่างคือ ผู้บกพร่องทางการได้ยินที่มีการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน (Smartphone) ในเขตกรุงเทพมหานครและผู้สื่อสารกับผู้บกพร่องทางการได้ยิน ซึ่งประกอบไปด้วยผู้ปกครองและเพื่อนของผู้บกพร่องทางการได้ยิน จำนวน 100 คน เนื่องจากกลุ่มเป้าหมายเป็นบุคคลกลุ่มพิเศษมีจำนวนประชากรน้อยกว่าคนปกติทั่วไปผู้วิจัยจึงทำการเก็บข้อมูลเพียง 100 คน

ผลการวิจัยในเชิงปริมาณ พบว่า ประชากรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง โดยเป็นเพศชายร้อยละ 77 มากกว่าเพศหญิงที่มีค่าร้อยละ 23 ผู้บกพร่องทางการได้ยินในช่วงอายุ 31-35 ปี มีพฤติกรรมสื่อสารกับคนปกติมากกว่าผู้บกพร่องทางการได้ยินด้วยกัน พฤติกรรมใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน โดยรวมอยู่ในระดับมาก คือ มีพฤติกรรมการใช้ทุกวันวันละ 3-6 ครั้ง มีระยะเวลาในการใช้ครั้งละ 10-30 นาที นอกจากนี้ยังมีการใช้แอปพลิเคชันประเภทเครือข่ายสังคมออนไลน์บนโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนมากที่สุด ร้อยละ 93 และใช้ประโยชน์จากการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนโดยใช้แอปพลิเคชันประเภทเครือข่ายสังคมออนไลน์บ่อยที่สุด ร้อยละ 100 เพื่อประโยชน์ในการหาข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัยทั้งเรื่องของเพื่อนคนรู้จักและเรื่องทั่วไป ซึ่งจากพฤติกรรมสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน

และความพึงพอใจในการใช้ประโยชน์จากแอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน

ผู้บกพร่องทางการได้ยินมีพฤติกรรมการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน นำประโยชน์จากเทคโนโลยีมาช่วยให้การสื่อสารสะดวก รวดเร็วขึ้น พบว่า เทคโนโลยีได้เข้ามาเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสื่อสารของผู้บกพร่องทางการได้ยินอย่างเต็มที่ในช่วงเวลาปัจจุบัน อาจเป็นเพราะว่าเทคโนโลยีการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนมีการพัฒนาจนสามารถตอบสนองปัจจัยในด้านต่าง ๆ ที่สนับสนุนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของผู้บกพร่องทางการได้ยิน เช่น ปัจจัยทางด้านจิตวิทยา ทัศนคติ ค่านิยม วัฒนธรรม และความสามารถในการใช้ภาษา

การพัฒนาเทคโนโลยี ทำให้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนสามารถตอบโจทยความต้องการด้านต่าง ๆ ของผู้บกพร่องทางการได้ยินได้อย่างเหมาะสม ประกอบกับผู้บกพร่องทางการได้ยินเล็งเห็นถึงความสำคัญในการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน มีความสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมทางสังคมของผู้บกพร่องทางการได้ยิน ที่พบว่าคนปกติและผู้บกพร่องทางการได้ยินล้วนมีการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนกันอย่างแพร่หลายและเป็นตัวแปรสำคัญอีกประการหนึ่ง ที่ทำให้ผู้บกพร่องทางการได้ยินใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน ทำให้การสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนตกอยู่ในกระแสวัฒนธรรมประชานิยม (Popular Culture)

คำสำคัญ : ผู้บกพร่องทางการได้ยิน, พฤติกรรมการสื่อสาร, การใช้ประโยชน์, แอปพลิเคชัน, สื่อวัฒนธรรมประชานิยม

1. บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันเทคโนโลยีด้านการสื่อสารได้มีการพัฒนาขึ้นอย่างรวดเร็วทำให้การสื่อสารในปัจจุบันมีความสะดวกมากยิ่งขึ้น ซึ่งเทคโนโลยีการสื่อสารที่ได้ถูกพัฒนาขึ้นมานี้เคยเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสื่อสารของคนทั่วโลกมาแล้วในยุคของการสื่อสารช่วงแรกที่มีการสื่อสารของมนุษย์ทำได้

เพียงการส่งจดหมายโทรเลข เป็นต้น เทคโนโลยีด้านการสื่อสารได้ถูกพัฒนาอย่างต่อเนื่องจนมาเป็นการสื่อสารผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ หรือที่เรียกว่า “โทรศัพท์มือถือ (Mobile phone)” ซึ่งเทคโนโลยีการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือเข้ามาเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสื่อสารของคนในสังคมครั้งใหญ่เลยทีเดียว เพราะนับตั้งแต่เมื่อโทรศัพท์มือถือได้มีการประดิษฐ์และพัฒนาขึ้นมาพฤติกรรมการสื่อสารของคนทั่วโลกก็เปลี่ยนไป สามารถสื่อสารกันได้สะดวกและรวดเร็วมากขึ้น เห็นได้จากจำนวนผู้ใช้โทรศัพท์มือถือที่มีจำนวนเพิ่มขึ้น ตั้งแต่ไตรมาส 1 ปี 2551–ไตรมาส 2 ปี 2554 มีสัดส่วนเพิ่มขึ้นร้อยละ 34.6 และมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในไตรมาส 2 ปี 2554 มีจำนวนผู้ใช้โทรศัพท์มือถือมากกว่า 74 ล้านเลขหมาย ซึ่งมากกว่าจำนวนประชากรของประเทศไทยที่มีอยู่เพียง 64.9 ล้านคน (สำนักงานสถิติแห่งชาติ ศูนย์สารสนเทศยุทธศาสตร์ภาครัฐ : 2554) เพราะโทรศัพท์มือถือช่วยลดช่องว่าง ระยะทาง ในการสื่อสาร ทำให้ผู้คนในสังคมสามารถนัดตัวไปได้ทุกที่ และปัจจุบันเทคโนโลยีการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือได้พัฒนามาเป็น “โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน (Smart phone)” ซึ่งนับเป็นอีกครั้งหนึ่งที่เทคโนโลยีการสื่อสารมีความสำคัญในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้คนในสังคมอย่างมาก

โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนในปัจจุบันมีราคาต่ำลงจากในอดีตมาก และสามารถรองรับเครือข่ายการสื่อสารได้ตั้งแต่ระบบ 2G ขึ้นไป พร้อมทั้งผู้ให้บริการเครือข่ายค่ายต่าง ๆ มีการจัดแพ็คเกจ (Package) ช่วยส่งเสริมการขาย (Promotion) ต่าง ๆ ให้กับผู้ใช้ทั้งด้านราคาค่าโทร ค่าใช้งานอินเทอร์เน็ต โดยที่ผู้ใช้สามารถเลือกใช้แพ็คเกจ (Package) ได้ตามความต้องการ จึงทำให้ผู้คนส่วนใหญ่เลือกใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนกันมากขึ้น โดยผลสำรวจในปี 2554 โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน มีมูลค่าการตลาดเท่ากับ 29,120 ล้านบาท ซึ่งมีอัตราการเติบโตขึ้นจากปี 2553 ร้อยละ 17.0 และคาดการณ์ว่าจะเพิ่มขึ้นอีกในปี 2555 คือมีมูลค่าประมาณ 37,195 ล้านบาทหรือมีอัตราการเติบโตเพิ่มขึ้นจากปี 2554 ถึงร้อยละ 27.7 (สำนักงานสถิติแห่งชาติ ศูนย์สารสนเทศยุทธศาสตร์ภาครัฐ : 2554) จากผลสำรวจ

จะเห็นได้ว่าผู้คนในปัจจุบันหันมาใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนกันมากขึ้น

เนื่องด้วยโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนมาพร้อมกับการใช้งานร่วมกับระบบอินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นเครือข่ายขนาดใหญ่ที่สุดที่สามารถเชื่อมต่อกันได้ทั่วโลก และโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนยังมีคุณสมบัติพิเศษในการใช้งานแอปพลิเคชันต่าง ๆ ที่ถูกพัฒนาขึ้นมาเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับผู้ใช้ ทำให้การสื่อสารมีความหลากหลายมากขึ้นอีกด้วย ซึ่งคนส่วนมากในสังคมมีการใช้ประโยชน์และมีความพึงพอใจในการติดต่อสื่อสารผ่านทางแอปพลิเคชันต่าง ๆ เช่น Line Whatsapp facebook บนโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน (พริษฐ์ เชิดชูศิลป์, 2557)

การสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนได้รับความนิยมเป็นอย่างมากในสังคมปัจจุบัน นอกจากนี้อัศวินกร และหน่วยงานต่าง ๆ มีการพัฒนาแอปพลิเคชันขึ้นมากมาย เพื่อช่วยให้การติดต่อสื่อสารทำได้ง่ายและสะดวกมากยิ่งขึ้น ซึ่งบุคคลทั่วไปเลือกใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนในการติดต่อสื่อสารเพราะสามารถติดต่อสื่อสารได้สะดวกและรวดเร็ว ซึ่งเทคโนโลยีการสื่อสารนี้ได้ทำให้พฤติกรรม การสื่อสารของผู้คนในสังคมเปลี่ยนไป การติดต่อสื่อสารผ่านทางแอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนมีประโยชน์ค่อนข้างมาก นอกจากช่วยอำนวยความสะดวกให้กับบุคคลทั่วไปแล้ว แอปพลิเคชันสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับผู้คนอีกกลุ่มหนึ่งในสังคมได้อีกด้วย นั่นคือ “ผู้ที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน” ที่ปัจจุบันมีจำนวนผู้บกพร่องทางการได้ยินในประเทศไทยมากถึง 225,784 คน เป็นเพศชาย 108,132 คน และหญิง 117,652 คน (สำนักงานสถิติแห่งชาติ : 2555) พบว่า ผู้บกพร่องทางการได้ยินในประเทศไทยมีจำนวนมากและมีแนวโน้มที่จะเพิ่มมากขึ้น ซึ่งแอปพลิเคชันที่มีในปัจจุบันสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการติดต่อสื่อสารของผู้บกพร่องทางการได้ยินได้อีกด้วย

จากพฤติกรรมดังกล่าวของผู้บกพร่องทางการได้ยินแสดงให้เห็นถึงการเข้าสู่กระแสของการบริโภคนิยมโดยการให้ความหมายในการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน ที่ไม่ได้ให้ความหมายโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนเป็น

เพียงแค่เครื่องมือในการสื่อสารเพียงอย่างเดียว แต่มีการให้ความหมายอื่น ๆ อีกด้วย เช่น ผู้ที่ใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนสามารถแสดงออกถึงความทันสมัย เป็นผู้นำแฟชั่น สามารถสื่อสารได้ไม่แตกต่างจากผู้ไม่พิการ และสามารถนำเทคโนโลยีการสื่อสารนี้มาใช้ประโยชน์ในการสื่อสารที่ อันจะนำไปสู่การเป็นวัฒนธรรมประชานิยม เช่นเดียวกับผู้ไม่พิการที่ใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน เนื่องจากบุคคลทั่วไปมีการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน โดยไม่ได้ใช้ประโยชน์ในด้านการสื่อสารเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่ยังใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนเป็นตัวบ่งบอกถึงการเป็นผู้นำทางด้านเทคโนโลยี มีสถานะทางการเงินที่ดี มีความทันสมัย และทำให้ตนเองมีพื้นที่ยืนในสังคม มีผู้คนยอมรับนับหน้าถือตา เป็นต้น

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมุ่งศึกษาถึง พฤติกรรมการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนของผู้บกพร่องทางการได้ยิน ในฐานะสื่อวัฒนธรรมประชานิยมในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อต้องการทราบถึงพฤติกรรมการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนของผู้บกพร่องทางการได้ยิน เนื่องจากเทคโนโลยีการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนได้มีการพัฒนาขึ้นมาให้สามารถสื่อสารกันได้สะดวกและง่ายมากขึ้น แล้วสำหรับผู้บกพร่องทางการได้ยินซึ่งเป็นกลุ่มพิเศษที่ต้องการเทคโนโลยีด้านการสื่อสารมาช่วยให้พวกเขาสามารถสื่อสารกับคนอื่น ๆ ได้สะดวกมากขึ้นนั้น กลุ่มพิเศษอย่างผู้บกพร่องทางการได้ยิน จึงสามารถนำเทคโนโลยีด้านการสื่อสารนี้ มาใช้ให้เกิดประโยชน์ในด้านการติดต่อสื่อสารทั้งกับผู้บกพร่องทางการได้ยินด้วยกัน ให้สามารถสื่อสารกันได้สะดวกมากขึ้น และนำมาประยุกต์ใช้กับการติดต่อสื่อสารกับคนปกติทั่วไปในสังคมได้อีกด้วย

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนของผู้บกพร่องทางการได้ยินในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาถึงการใช้ประโยชน์จากแอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนของผู้บกพร่องทางการได้ยินในเขตกรุงเทพมหานคร

3. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยในการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนของผู้ปกครองทางการไถ่ในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นสื่อวัฒนธรรมประชานิยม (Popular Culture)

1.3 ขอบเขตการวิจัย

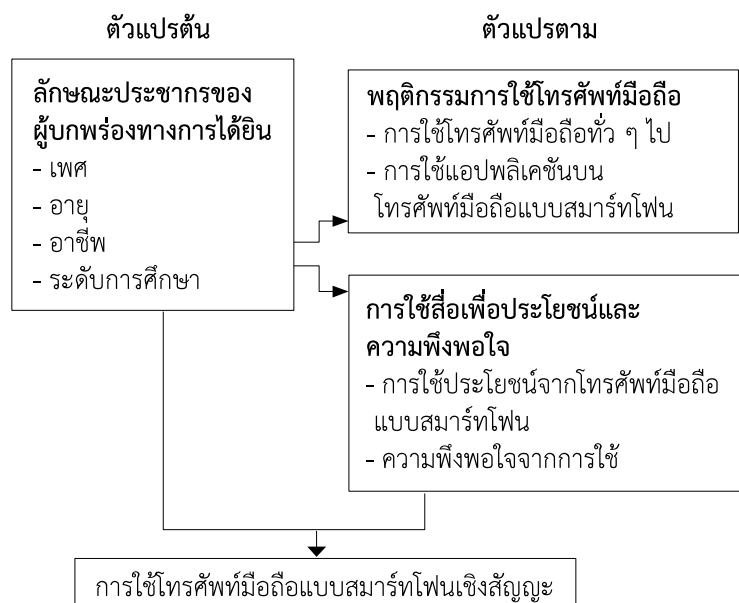
ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ปกครองทางการไถ่ในแต่ละพื้นที่ ได้แก่ วิทยาลัยราชสุดา มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ห้างสรรพสินค้า ตลาดนัดกลางคืนพัฒนาพงษ์ ถนนสีลม ถนนข้าวสาร ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีผู้ปกครองทางการไถ่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ปกครองทางการไถ่และผู้สื่อสารกับผู้ปกครองทางการไถ่

ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 100 คน โดยไม่จำกัดด้านเพศ ด้านอายุ ด้านการศึกษา และต้องเป็นผู้ที่ใช้การสื่อสารด้วยโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนเท่านั้น

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ซึ่งได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน รวมถึงพฤติกรรมการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน (Smartphone) การใช้ประโยชน์จากแอปพลิเคชัน (Application) บนโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน (Smartphone) และปัจจัยในการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน (Smartphone) ของผู้ปกครองทางการไถ่ในเขตกรุงเทพมหานครเป็นสื่อวัฒนธรรมประชานิยม (Popular Culture)

1.4 กรอบแนวคิด

2. สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 ลักษณะประชากรของผู้ปกครองทางการไถ่ที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนแตกต่างกัน

ตัวแปรต้น คือ ลักษณะประชากร ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน

สมมติฐานที่ 2 ลักษณะประชากรของผู้ปกครองทางการไถ่ที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนแตกต่างกัน

ตัวแปรต้น คือ ลักษณะประชากร ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน

3. วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ศึกษา ได้แก่ ผู้บกพร่องทางการได้ยินและผู้สื่อสารกับผู้บกพร่องทางการได้ยิน ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีพฤติกรรมการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน เนื่องจากกรุงเทพมหานครเป็นจังหวัดที่มีจำนวนประชากรหนาแน่น และมีความหลากหลายมากที่สุด นอกจากนี้ กรุงเทพมหานครยังเป็นศูนย์กลางของประเทศในทุก ๆ ด้าน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยแบบสอบถามดังกล่าวประกอบด้วยคำถามแบบปลายเปิด (Open-Ended Questions) และคำถามแบบปลายปิด (Close-Ended Questions) และการวิจัยเชิงคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้คือการสัมภาษณ์เชิงลึกร่วมกับการสังเกตแบบมีส่วนร่วม ซึ่งผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพโดยใช้วิธีการสุ่มประชากรกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีโบล (Snowball techniques)

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3.1 วิจัยเชิงปริมาณ

1. แหล่งปฐมภูมิ (Primary data) การเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการแจกและเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเอง โดยลงพื้นที่จัดเก็บในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะทางประชากรที่ต้องการศึกษาแตกต่างกันออกไป เช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ลักษณะที่อยู่อาศัย ซึ่งการเก็บแบบสอบถามด้วยวิธีดังกล่าวจะช่วยลดความเอนเอียง (Bias) ของลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่างได้

2. แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษา ค้นคว้า และรวบรวมข้อมูลจากหนังสือ บทความและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยของผู้วิจัย เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

3.3.2 วิจัยเชิงคุณภาพ

1. แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) การเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) การสัมภาษณ์นั้นจะต้องใช้การสื่อสารด้วยภาษามือ (Sign Language) ร่วมกับการเขียนข้อความโต้ตอบกันไปมา โดยการสัมภาษณ์ด้วยภาษามือ ผู้วิจัยได้รับความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญด้านภาษามือเพื่อช่วยเป็นสื่อกลางในการสนทนาระหว่างผู้วิจัยและกลุ่มตัวอย่างที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน รวมทั้งผู้วิจัยก็จะศึกษาภาษามือเพื่อใช้ในการสัมภาษณ์ผู้ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินด้วย ร่วมกับการสังเกตแบบมีส่วนร่วม (Participation Observation) โดยขณะที่ทำการเก็บข้อมูลผู้วิจัยจะเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มผู้บกพร่องทางการได้ยิน ด้วยการร่วมสนทนาทั้งการสื่อสารด้วยการเขียนข้อความโต้ตอบโดยการใช้แอปพลิเคชัน (Application) ในโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนในการส่งข้อความสนทนากับผู้บกพร่องทางการได้ยิน

2. แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษา ค้นคว้า และรวบรวมข้อมูลจากหนังสือ บทความและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยของผู้วิจัย เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ และ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่

การวิเคราะห์เชิงพรรณนาและการวิเคราะห์เชิงอนุมาน

1. การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ในการอธิบายถึงลักษณะของข้อมูลตามความแตกต่างกันในลักษณะต่าง ๆ โดยใช้ตารางแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) เพื่ออธิบายข้อมูลทางประชากรศาสตร์

2. การวิเคราะห์เชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ในการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ t-test และ One-Way ANOVA ในการทดสอบความแตกต่างตามลักษณะทาง

ประชากรศาสตร์กับพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนของผู้ปกครองทางการได้ยินและใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อทดสอบพฤติกรรมการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนและการใช้ประโยชน์จากโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ผู้วิจัยได้ปฏิบัติตามขั้นตอนดังนี้

1. การแปลบทสัมภาษณ์จากภาษามือออกมาเป็นภาษาเขียน โดยได้รับความอนุเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญด้านภาษามือ

2. ถอดเทปการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ด้วยภาษาพูด

3. ศึกษาพฤติกรรมการสื่อสารจากภาพถ่ายและวิดีโอ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ละเอียดและครบถ้วน

4. นำข้อมูลมาจัดกลุ่มเพื่อแสดงผลการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ โดยแบ่งเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นจากการลงพื้นที่

ตอนที่ 2 ข้อมูลการให้ความหมายเชิงสัญลักษณ์ต่อโทรศัพท์มือถือและการสื่อสารผ่านโทรศัพท์สมาร์ทโฟนของผู้ปกครองทางการได้ยิน

ตอนที่ 3 ปัจจัยที่ทำให้การสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน (Smart phone) ของผู้ปกครองทางการได้ยินเป็นสื่อวัฒนธรรมประชานิยม

4. ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนในฐานะสื่อวัฒนธรรมประชานิยม (Popular Culture) ของผู้ปกครองทางการได้ยินในเขตกรุงเทพมหานคร

4.1 ข้อมูลทางประชากรศาสตร์ของผู้ปกครองทางการได้ยิน

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 77 อายุระหว่าง 21-25 ปี ร้อยละ 28 ระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ร้อยละ 47

อาชีพนักเรียน/นักศึกษา ร้อยละ 43 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,000-15,000 บาท ร้อยละ 74 พฤติกรรมการสื่อสารผ่านทางโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน พบว่า พฤติกรรมการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือของผู้ปกครองทางการได้ยินโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 มีการใช้เพื่อประโยชน์ในการหาข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัยทั้งเรื่องของเพื่อนคนรู้จักและเรื่องทั่วไปอยู่ในระดับมากเป็นอันดับที่ 1 ที่ระดับค่าเฉลี่ย 5.00 เพื่อการใช้ประโยชน์ในการสนทนากับเพื่อนและคนอื่น ๆ เป็นอันดับที่ 2 ที่ระดับค่าเฉลี่ย 4.56

4.2 พฤติกรรมการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนของผู้ปกครองทางการได้ยิน

การวิเคราะห์พฤติกรรมการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนของผู้ปกครองทางการได้ยินในฐานะสื่อวัฒนธรรมประชานิยม ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน แตกต่างกัน พฤติกรรมการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนของผู้ปกครองทางการได้ยินในฐานะสื่อวัฒนธรรมประชานิยม ในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.3 พฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนของผู้ปกครองทางการได้ยิน

การวิเคราะห์พฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนของผู้ปกครองทางการได้ยินในฐานะสื่อวัฒนธรรมประชานิยม จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้ประโยชน์แตกต่างกัน

4.4 ปัจจัยในการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนของผู้ปกครองทางการได้ยินในเขตกรุงเทพมหานครเป็นสื่อวัฒนธรรมประชานิยม (Popular Culture)

ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนของผู้ปกครองทางการได้ยินในฐานะสื่อวัฒนธรรมประชานิยมในเขตกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย ด้านเทคโนโลยีการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน

(Smartphone) ด้านราคาของโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน (Smartphone) และสถานะทางการเงิน ด้านครอบครัว ด้านสภาพแวดล้อมทางสังคมของผู้ปกครองทางการได้ยิน ด้านความต้องการเหมือนคนปกติ และปัจจัยที่เกิดจากการโฆษณาและการประชาสัมพันธ์

การสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน (Smartphone) ในฐานะสื่อวัฒนธรรมประชานิยม (Popular Culture) ของผู้ปกครองทางการได้ยินในเขตกรุงเทพมหานคร ยังคงอยู่ในกระแสของวัฒนธรรมประชานิยม (Popular Culture) ถึงแม้ว่าเทคโนโลยีการสื่อสารมีการพัฒนาขึ้นมาก ทำให้พฤติกรรมสื่อสารของคนปกติทั่วไปในสังคม มีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม รวมทั้งผู้ปกครองทางการได้ยินมีพฤติกรรมสื่อสารที่เปลี่ยนแปลงตามไปด้วยเช่นกัน แต่ปัจจุบันโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน (Smartphone) กลายเป็นสิ่งจำเป็นและมีประโยชน์ ในการติดต่อสื่อสารของผู้ปกครองทางการได้ยินเป็นอย่างมาก มีการนำเทคโนโลยีด้านการสื่อสารนี้มาใช้ให้เกิดประโยชน์ ในด้านการติดต่อสื่อสารกับผู้คนในสังคมและยังสามารถ นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองในด้านอื่น ๆ ได้อีกด้วย ดังนั้น การสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือของผู้ปกครองทางการได้ยินจึงเป็นวัฒนธรรมนิยม เนื่องจากวัฒนธรรมประชานิยม (Popular Culture) นั้น “สิ่งที่เป็นที่นิยมและ อยู่ในความสนใจหรือการรับรู้ของผู้คน โดย วัฒนธรรมประชานิยม (Popular Culture) นั้นจะต้องเป็นสิ่งที่ง่าย และไม่ซับซ้อนรวมทั้งเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตของผู้คน” พบว่า ผู้ปกครองทางการได้ยินไม่ได้ใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนเพื่อต้องการสร้างความโดดเด่นหรือความทันสมัย ให้แก่ตนเองเหมือนในอดีต แต่ผู้ปกครองทางการได้ยิน นำเทคโนโลยีด้านการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน (Smartphone) มาใช้เพื่อให้เกิดความสะดวก ในการติดต่อสื่อสารกับคนอื่น ๆ ส่งผลให้การสื่อสารผ่าน โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนของผู้ปกครองทางการได้ยิน

ดังนั้นเทคโนโลยีด้านการสื่อสารในปัจจุบัน จึงเป็น ปัจจัยที่ทำให้ผู้ปกครองทางการได้ยินมีพฤติกรรม การสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนโดย อยู่ในกระแสวัฒนธรรมประชานิยม (Popular Culture)

5. การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ผู้ปกครองทางการได้ยินที่มีลักษณะทางประชากร ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้ โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05

สมมติฐานที่ 2 ผู้ปกครองทางการได้ยินที่มีลักษณะทางประชากร ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05

6. อภิปรายและสรุปผลการวิจัย

6.1 พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน (Smartphone) ในการสื่อสารของผู้ปกครองทางการได้ยินในเขตกรุงเทพมหานคร

จากการวิจัยในครั้งนี้สามารถกล่าวได้ว่า ผู้ปกครองทางการได้ยินมีพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปจากในอดีต ที่การสื่อสารของผู้ปกครองทางการได้ยินนั้น ต้องใช้การสื่อสารแบบเจอหน้ากัน (Face to Face) โดยจะมีสถานที่ เช่น ห้างสรรพสินค้า ร้านอาหาร ฯ เป็นจุดนัดพบกันเพื่อสื่อสารกันด้วยการใช้ภาษามือ แต่ปัจจุบันอันเป็นผลมาจากการนำเทคโนโลยีการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนที่มีคุณสมบัติสามารถเชื่อมต่อลักษณะทางกายภาพของผู้ปกครองทางการได้ยินมาใช้ประโยชน์เพื่อการสื่อสาร โดยพบได้จากผู้ปกครองทางการได้ยินที่ใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน มีจำนวนเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ และไม่เพียงแต่การสื่อสารกับผู้ปกครองทางการได้ยินด้วยกันเท่านั้น ผู้ปกครองทางการได้ยินยังสามารถขยายเครือข่ายการสื่อสารไปสู่คนปกติอีกด้วย ซึ่งพฤติกรรมสื่อสารของผู้ปกครองทางการได้ยินเหล่านี้สะท้อนให้เห็นว่าเทคโนโลยีการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนได้เข้ามามีส่วนในการเปลี่ยนแปลงสังคมของผู้ปกครองทางการได้ยินให้มีการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนและสามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการสื่อสารได้อย่างเต็มที่ นั่นหมายถึงการใช้โทรศัพท์มือถือ

แบบส마트โฟนของผู้บกพร่องทางการได้ยินสามารถแสดงถึงศักยภาพของการสื่อสารที่เพิ่มขึ้น ซึ่งไม่ได้เป็นเพียงสัญลักษณ์อย่างในอดีตที่ผู้บกพร่องทางการได้ยินจะใช้โทรศัพท์มือถือเพื่อการบอกความหมายบางอย่างเท่านั้น เช่น การตั้งเสียงโทรศัพท์มือถือทั้งที่ไม่มีความสามารถในการได้ยินเสียง เพื่อบอกถึงความต้องการที่จะเหมือนคนปกติ การหยิบจับโทรศัพท์มือถือบ่อย ๆ เพื่อแสดงถึงการมี การใช้สิ่งของที่เท่าเทียมและเหมือนคนปกติหรือผู้บกพร่องทางการได้ยินบางคนใช้โทรศัพท์แขวนคอให้เห็นอย่างชัดเจนว่าใช้โทรศัพท์มือถือ เป็นต้น สหภาพ พอค้าทอง (2544) และปัจจุบันเทคโนโลยีการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบส마트โฟนได้ทำให้การสื่อสารของผู้บกพร่องทางการได้ยินเพิ่มมากขึ้นสามารถสื่อสาร ได้เหมือนกับคนปกติ และยังช่วยเพิ่มศักยภาพในการสื่อสารให้แก่ผู้บกพร่องทางการได้ยินได้รับประโยชน์จากการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบส마트โฟนอย่างเต็มที่

6.2 การให้ความหมายเชิงสัญลักษณ์ต่อโทรศัพท์มือถือแบบส마트โฟนและการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบส마트โฟนของผู้บกพร่องทางการได้ยิน

เมื่อความหมายของสัญลักษณ์ที่ถูกสร้างขึ้นจากผู้ผลิตและผู้บริโภคซึ่งเป็นผู้บกพร่องทางการได้ยินมีความเข้าใจตรงกัน ก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ภายในกลุ่มผู้บกพร่องทางการได้ยิน ต่อการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบส마트โฟน ว่าโทรศัพท์มือถือแบบส마트โฟนเป็นสิ่งที่มีความค่าทางสัญลักษณ์ ใช้สร้างความแตกต่างและโดดเด่นไปจากคนในกลุ่มของตนเองแต่สร้างความรู้สึกลำบากเทียบกับคนปกติ คุณค่าทางสัญลักษณ์นี้เป็นสิ่งที่นิยม อยู่ในการรับรู้หรือสนใจในกลุ่มผู้บกพร่องทางการได้ยิน ประกอบกับมีปัจจัยหลาย ๆ อย่าง ส่งผลให้การสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบส마트โฟนของผู้บกพร่องทางการได้ยินให้กลายเป็นสิ่งที่ Easy และ Simple จนเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต โทรศัพท์มือถือจึงกลายเป็นสื่อวัฒนธรรมประชานิยม (Popular Culture) ของผู้บกพร่องทางการได้ยิน

6.3 ปัจจัยที่ส่งผลให้การสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบส마트โฟนของผู้บกพร่องทางการได้ยิน ในเขต

กรุงเทพมหานคร เป็นสื่อวัฒนธรรมประชานิยม (Popular Culture)

แนวคิดที่ช่วยแสดงให้เห็นว่าการใช้โทรศัพท์มือถือแบบส마트โฟนของผู้บกพร่องทางการได้ยินเป็นวัฒนธรรมประชานิยม (Popular Culture) โดย ภัทร ด้านอุดม (2541) ได้นำเสนอแนวคิดที่ผู้วิจัยสามารถนำมาอภิปรายการเกิดวัฒนธรรมประชานิยม (Popular Culture) การสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบส마트โฟนของผู้บกพร่องทางการได้ยินได้ดังนี้

1. วัฒนธรรมประชานิยมการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบส마트โฟนของผู้บกพร่องทางการได้ยินไม่ได้จำกัดขอบเขตของการสื่อสารอยู่ในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง แต่มีอยู่ในทุกเพศ ทุกวัย ทุกอาชีพ และยังสามารถขยายไปสู่การสื่อสารกับคนปกติได้อีกด้วย จากข้อมูลที่ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ผู้บกพร่องทางการได้ยิน พบว่า ผู้บกพร่องทางการได้ยินมีการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบส마트โฟนตั้งแต่เด็กที่มีอายุ 15 ปี ไปจนถึงผู้ใหญ่ที่มีอายุมากกว่า 45 ปี ทั้งเพศชายและหญิง ซึ่งทั้งกำลังเรียน ทำงาน และทำธุรกิจส่วนตัว ซึ่งการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบส마트โฟนของผู้บกพร่องทางการได้ยินดังกล่าวนี้ ไม่ได้แตกต่างจากคนปกติ

2. วัฒนธรรมประชานิยมไม่ใช่กระแสวัฒนธรรมฉาบฉวย เพราะการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบส마트โฟนของผู้บกพร่องทางการได้ยินนั้น อยู่ในความรับรู้และได้รับความนิยมาเกือบสิบปีแล้ว โดยสามารถเห็นได้จากจำนวนของผู้บกพร่องทางการได้ยินที่ใช้การสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบส마트โฟนเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ

3. แหล่งที่มาของวัฒนธรรมประชานิยมไม่ใช่มีเพียงประเทศสหรัฐอเมริกาดังที่มีคำพูดว่า “Popular Culture is America Culture” เช่นเดียวกับ Popular Culture ของโทรศัพท์มือถือแบบส마트โฟน สำหรับผู้บกพร่องทางการได้ยินก็ไม่ได้แพร่กระจายมาจากผู้บกพร่องทางการได้ยินจากภายนอกประเทศ แต่เป็นการเรียนรู้จากสื่อและบุคคลภายในประเทศ ซึ่งมีทั้งคนปกติและผู้บกพร่องทางการได้ยินเหมือนกัน

4. คนส่วนมากมักคิดว่า วัฒนธรรมประชาานิยมมีขอบข่ายจำกัดเฉพาะความบันเทิงหรือแฟชั่น แต่วัฒนธรรมประชาานิยมสามารถเกิดขึ้นได้กับกรณีของการสื่อสาร ซึ่งเป็นการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟน นอกจากนี้การใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนของผู้บกพร่องทางการได้ยิน ไม่ได้จำกัดเฉพาะการสื่อสารด้วยข้อความเพื่อสื่อสารผ่านทางแอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนเท่านั้น แต่ผู้บกพร่องทางการได้ยินยังสามารถใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนสื่อสารด้วยการโทรแบบวิดีโอคอลได้อีกด้วย

5. วิธีที่สามารถเผยแพร่วัฒนธรรมประชาานิยมได้ดีที่สุดคือ ให้เกิดการประชาสัมพันธ์ผ่านทางสื่อต่าง ๆ สำหรับกรณีของผู้บกพร่องทางการได้ยินแล้วสื่อที่มีผลต่อการรับรู้ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนมากที่สุดคือ “สื่ออินเทอร์เน็ต” ถึงแม้ว่าผู้บกพร่องทางการได้ยินจะไม่สามารถรับรู้การนำเสนอผ่านการฟังได้ แต่สามารถรับรู้ได้ด้วยภาพ ทั้งผู้บกพร่องทางการได้ยินสามารถอ่านรายละเอียด สืบค้นข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนได้ด้วยตนเอง โดยผู้บกพร่องทางการได้ยินนิยมสืบค้นข้อมูลเพิ่มเติม เพื่อให้ทราบรายละเอียดที่ชัดเจนขึ้น

6. วัฒนธรรมประชาานิยมไม่สามารถเกิดขึ้นได้ ถ้าขาดการสนับสนุนจากชนชั้นกลาง ซึ่งกรณีของโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนนั้น บริษัทผู้ผลิตโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟน และผู้ให้บริการเครือข่ายต่าง ๆ ให้ความสำคัญกับการโฆษณาประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความรับรู้และยอมรับที่จะใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนรุ่นใหม่ ๆ ร่วมกับเครือข่ายต่าง ๆ ให้กับคนทั่วไปได้รับรู้ ซึ่งการโฆษณาประชาสัมพันธ์เหล่านี้ เป็นการกระตุ้นการรับรู้ไปสู่ผู้บกพร่องทางการได้ยินด้วย ถึงแม้ว่าจะไม่ใช่กลุ่มเป้าหมายของการโฆษณาอย่างแท้จริง แต่กลุ่มผู้บกพร่องทางการได้ยินได้กลายมาเป็นผู้บริโภคโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนอีกด้วย

7. วัฒนธรรมการให้ความสำคัญเรื่องตัวบุคคลนั้นมีผลต่อการเกิดวัฒนธรรมประชาานิยมเช่นกัน ซึ่งใน

วัฒนธรรมของผู้บกพร่องทางการได้ยินนั้น จะมีการให้ความสำคัญกับตัวบุคคล ทั้งการให้ความสำคัญกับผู้บกพร่องทางการได้ยินด้วยกัน นั่นคือ ผู้บกพร่องทางการได้ยินคนใดที่มีโอกาสได้ใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนรุ่นใหม่ ๆ ยี่ห้อที่ทันสมัย จะได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อนผู้บกพร่องทางการได้ยินด้วยกันว่า มีฐานะที่ดี มีความเป็นผู้นำ และหากสามารถสื่อสารได้ดี ถูกต้องตามโครงสร้างภาษาของคนปกติ ก็จะได้รับ การยอมรับว่าเป็นผู้ที่มีความสามารถในการสื่อสาร รวมถึงถ้าผู้บกพร่องทางการได้ยินสามารถสื่อสารกับคนปกติได้ จะได้รับการยอมรับจากกลุ่มผู้บกพร่องทางการได้ยินด้วยกันว่ามีทักษะในการสื่อสารที่ดี เนื่องจากผู้บกพร่องทางการได้ยินไม่ต้องการให้ตนเองถูกมองว่ามีความแตกต่างจากคนปกติ

8. วัฒนธรรมประชาานิยมไม่จำเป็นที่จะต้องมีแหล่งกำเนิดในสังคมใดสังคมหนึ่งเท่านั้น การเกิดวัฒนธรรมประชาานิยม สามารถถ่ายทอดจากสังคมหนึ่งไปสู่อีกสังคมหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นสังคมที่สูงกว่าไปหาสังคมที่ต่ำกว่า หรือจากสังคมที่ต่ำกว่าขึ้นไปหาสังคมที่สูงกว่าก็ได้ ซึ่งในกรณีการเกิดวัฒนธรรมประชาานิยมการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนเป็นการถ่ายทอดวัฒนธรรมการสื่อสารจากคนปกติมาสู่ผู้บกพร่องทางการได้ยิน

ปัจจัยเหล่านี้จึงเป็นตัวทำให้เกิดวัฒนธรรมประชาานิยม (Popular Culture) ในการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนของผู้บกพร่องทางการได้ยิน ดัง นันทขว้าง ที่มีแนวคิดสนับสนุนแนวคิดของ อลิซาเบธ แมนนิง (อ้างถึงใน นันทขว้าง สิริสุนทร, 2545) ซึ่งได้ให้ความหมายไว้อย่างร่วมสมัยและกระชับว่า “สิ่งที่เป็นวัฒนธรรมประชาานิยม และอยู่ในความสนใจหรือการรับรู้ของผู้คน จะต้องเป็นสิ่งที่ง่าย ๆ และสะดวก (Easy & Simple) รวมทั้งเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตของพวกเขา” นั่นหมายถึง เป็นสิ่งที่เป็นที่นิยมในวงกว้างหรือเกิดจากความนิยมของมหาชนหรือแมส โดยไม่สลับซับซ้อนอะไร ซึ่งมี ตัวอย่างของวัฒนธรรมประชาานิยม ไว้ในงานเขียนของนันทขว้างที่เรียกว่า “วัฒนธรรมป๊อป”

จากแนวคิดทั้งของนันทขว้าง สิริสุนทร (2545) อาจกล่าวได้ว่าโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนคือสิ่งหนึ่งที่กำลังอยู่ในกระแสวัฒนธรรมประชานิยม เพราะโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนเป็นเครื่องมือสื่อสารที่ถูกกลไกทางการตลาดขับเคลื่อนให้ความหมายของโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนไม่ใช่แค่เครื่องมือสื่อสารเท่านั้น ซึ่งองค์ประกอบของความเป็นวัฒนธรรมประชานิยมของโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนนั้นไม่ได้มีเฉพาะตัวเครื่องโทรศัพท์ที่สามารถจะพบเห็นการพกพาจากคนในสังคมแทบจะทุกคนเท่านั้น แต่วัฒนธรรมประชานิยมยังรวมไปถึงคุณสมบัติพิเศษที่มีอยู่ในตัวโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนรุ่นนั้น ๆ ด้วย เช่น ฟังก์ชันการถ่ายภาพที่เทียบเท่ากับกล้องถ่ายภาพโดยเฉพาะ คุณภาพรูปที่มีความละเอียดมาก รูปทรงที่โดดเด่น ฟังก์ชันการโทรแบบเห็นหน้า การใช้งานผ่านแอปพลิเคชันต่าง ๆ เป็นต้น

คุณสมบัติเหล่านี้ล้วนสนับสนุนความเป็นวัฒนธรรมประชานิยมให้กับโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟน การใช้สื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนจึงกลายมาเป็นวัฒนธรรมที่อยู่คู่กับคนส่วนใหญ่ในสังคมรวมทั้งกลุ่มผู้บกพร่องทางการได้ยินอย่างขาดไม่ได้

นอกจากผลของการพัฒนาเทคโนโลยี ที่ทำให้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนสามารถตอบโจทย์ความต้องการในด้านต่าง ๆ ของผู้บกพร่องทางการได้ยินได้อย่างเหมาะสม ประกอบกับมีราคาเครื่องและค่าบริการเครือข่ายที่ถูกลง รวมถึงผู้ปกครองของผู้บกพร่องทางการได้ยินเล็งเห็นถึงความสำคัญในการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟน อีกทั้งยังมีความสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมทางสังคมของผู้บกพร่องทางการได้ยิน ที่พบว่าทั้งคนปกติและผู้บกพร่องทางการได้ยิน ล้วนมีการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนกันอย่างแพร่หลาย และเป็นตัวแปรสำคัญอีกประการหนึ่ง ที่ทำให้ผู้บกพร่องทางการได้ยินใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟน นั่นคือเรื่องของการโฆษณาประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง “สื่อออนไลน์” นั่นเอง

อย่างไรก็ตามวัฒนธรรมประชานิยม (Popular Culture) ในการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟน

ของผู้บกพร่องทางการได้ยินนั้น จากปัจจัยต่าง ๆ ที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น พบว่า ส่งผลให้ผู้บกพร่องทางการได้ยินมีการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนในรูปแบบการใช้ประโยชน์อย่างแท้จริง รวมกับการบริโภคในเชิงสัญลักษณ์ ซึ่งแตกต่างจากในอดีตที่ผู้บกพร่องทางการได้ยินมีการใช้โทรศัพท์มือถือเพื่อความเท่าเทียมกับคนปกติ โดยเป็นการบริโภคในเชิงสัญลักษณ์เพียงเท่านั้น

7. อภิปรายผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ผู้บกพร่องทางการได้ยินที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟน ที่แตกต่างกัน โดยเพศหญิงมีระยะเวลาในการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนมากกว่าเพศชาย พบว่า เพศที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

สมมติฐานที่ 2 ผู้บกพร่องทางการได้ยินที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนที่ แตกต่างกัน โดยเพศหญิงมีระยะเวลาในการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนมากกว่าเพศชาย พบว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ พบว่า ผู้บกพร่องทางการได้ยินเพศหญิงมีระยะเวลาในการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนมากกว่าเพศชาย เนื่องจากว่าผู้บกพร่องทางการได้ยินเพศชายส่วนใหญ่เมื่อเลิกงานหรือมีเวลาว่างพวกเขาจะมีพฤติกรรมการนัดพบปะสังสรรค์ตามสถานที่ต่าง ๆ เพื่อสื่อสารเป็นส่วนตัวถึงแม้ว่าเทคโนโลยีจะช่วยให้พวกเขาสามารถสื่อสารผ่านทางโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟนได้สะดวกขึ้น แต่สำหรับผู้บกพร่องทางการได้ยินการสื่อสารแบบตัวต่อตัวก็ยังมีอรรถรส แต่สัมผัสถึงท่าทาง อารมณ์ได้มากกว่าการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟน

ในทางกลับกัน ผู้วิจัยพบว่า ผู้บกพร่องทางการได้ยินเพศหญิงมีการนัดพบปะสังสรรค์กับกลุ่มเพื่อนไม่บ่อยนัก แต่จะสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน เป็นที่พูดคุยสื่อสารกันในทุก ๆ วันแทน จึงทำให้ผู้บกพร่องทางการได้ยินเพศหญิงมีการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนมากกว่าเพศชาย และผู้บกพร่องทางการได้ยินเพศหญิงมีพฤติกรรมการสื่อสารในสถานที่สาธารณะน้อยมาก เนื่องจากว่าผู้บกพร่องทางการได้ยินส่วนใหญ่ยังรู้สึกว่าการตนเองมีปมด้อยแตกต่างจากคนปกติ และกลัวถูกคนปกติมองว่าตนเองไม่เท่าเทียม

ดังนั้นผู้บกพร่องทางการได้ยินทั้งเพศชายและเพศหญิง จึงมีพฤติกรรมการนำเทคโนโลยีจากการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนมาใช้ประโยชน์ ซึ่งจะเห็นได้ว่าผู้บกพร่องทางการได้ยิน ไม่ได้รู้สึกท้อถอยต่อความบกพร่องของตนเองและยอมรับต่อความบกพร่องของตนเอง และนำเทคโนโลยีในปัจจุบันมาประยุกต์ใช้กับการสื่อสารเพื่อให้พวกเขาสามารถสื่อสารกับคนปกติในสังคมได้ และส่งผลให้ผู้บกพร่องทางการได้ยินรู้สึกเท่าเทียมกับคนปกติ เพื่อไม่ให้คนปกติมองว่า ผู้บกพร่องทางการได้ยินมีความด้อยกว่าด้านการสื่อสาร

จากการวิจัยในครั้งนี้จึงกล่าวได้ว่า ผู้บกพร่องทางการได้ยินมีการนำเทคโนโลยีการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนที่มีคุณสมบัติสามารถเชื่อมต่อลักษณะทางกายภาพของผู้บกพร่องทางการได้ยินมาใช้ประโยชน์เพื่อการสื่อสาร โดยพบได้จากผู้บกพร่องทางการได้ยินที่ใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนมีจำนวนเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ และไม่เพียงแต่การสื่อสารกับผู้บกพร่องทางการได้ยินด้วยกันเท่านั้น ผู้บกพร่องทางการได้ยินยังสามารถขยายเครือข่ายการสื่อสารไปสู่คนปกติอีกด้วย ซึ่งพฤติกรรมการสื่อสารของผู้บกพร่องทางการได้ยินเหล่านี้สะท้อนให้เห็นว่าเทคโนโลยีการสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนได้เข้ามามีส่วนในการเปลี่ยนแปลงสังคมของผู้บกพร่องทางการได้ยินให้มีการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนและสามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการสื่อสารได้อย่างเต็มที่ นั่นหมายถึงการใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนของผู้บกพร่อง

ทางการได้ยินสามารถแสดงถึงศักยภาพของการสื่อสารที่เพิ่มขึ้น

8. ข้อเสนอแนะ

8.1 ข้อเสนอแนะจากผู้บกพร่องทางการได้ยิน

จากที่ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ผู้บกพร่องทางการได้ยินและผู้ติดต่อสื่อสารกับผู้บกพร่องทางการได้ยินในเขตกรุงเทพมหานคร ทำให้ทราบถึงความต้องการเกี่ยวกับการสื่อสารของบุคคลกลุ่มนี้ โดยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ต้องการความรวดเร็วในการสื่อสาร
2. ต้องการให้มีบริการเฉพาะผู้บกพร่องทางการได้ยิน เนื่องจากผู้บกพร่องทางการได้ยินใช้การสื่อสารผ่านแอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต จึงต้องการให้ค่าบริการอินเทอร์เน็ตมีราคาถูกลงและมีโปรโมชั่น (Promotion) พิเศษสำหรับผู้บกพร่องทางการได้ยิน

3. ต้องการให้หน่วยงานของรัฐบาลและเอกชนพัฒนาแอปพลิเคชันที่สามารถช่วยเหลือผู้บกพร่องทางร่างกายให้ได้รับข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับคนพิการ และช่วยให้การดำเนินชีวิตประจำวันมีความสะดวกสบายมากขึ้น

4. ต้องการแอปพลิเคชันสำหรับช่วยเหลือฉุกเฉิน เนื่องจากเมื่อเกิดกรณีฉุกเฉินผู้บกพร่องทางการได้ยินไม่สามารถโทรศัพท์แจ้งเจ้าหน้าที่ได้ จึงต้องการให้มีแอปพลิเคชันที่ช่วยให้สามารถสื่อสารขอความช่วยเหลือได้โดยตรง

8.2 ข้อเสนอแนะจากผู้วิจัย

1. ควรมีการพัฒนาแอปพลิเคชันแปลภาษามือโดยเฉพาะที่สามารถช่วยในการแปลภาษามือของผู้บกพร่องทางการได้ยินไปเป็นภาษาเขียนให้ถูกต้องตามหลักโครงสร้างภาษาไทย จากการที่ผู้วิจัยได้ลงพื้นที่สัมภาษณ์ผู้บกพร่องทางการได้ยิน พบว่า การสื่อสารระหว่างผู้ไม่พิการกับผู้บกพร่องทางการได้ยินมีอุปสรรคค่อนข้างมาก เนื่องจากภาษามือไม่ใช่ภาษาที่คนทั่วไปจะเข้าใจได้ และผู้บกพร่องทางการได้ยินเองก็มีการพิมพ์ข้อความที่สลับไปมาไม่ตรงกับหลักโครงสร้างภาษาไทย ทำให้การเข้าใจถึง

ความหมายอาจผิดเพี้ยนได้ เช่น ผู้บกพร่องทางการได้ยินถามผู้วิจัยว่า คุณทำอะไรกันมา ซึ่งผู้บกพร่องทางการได้ยินต้องการถามว่า กลุ่มผู้วิจัยมาทำอะไร เป็นต้น ผู้วิจัยจึงมีความคิดว่าถ้ามีหน่วยงานที่สามารถพัฒนาแอปพลิเคชันที่สามารถจับทำทางการสื่อสารของผู้บกพร่องทางการได้ยินแล้วแปลเป็นภาษาเขียนจะทำให้สื่อสารกันได้อย่างสะดวกและเข้าใจมากขึ้น

2. หน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ควรมีการโฆษณาประชาสัมพันธ์แอปพลิเคชันใหม่ ๆ ให้แก่ผู้บกพร่องทางการได้ยินได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแอปพลิเคชัน และควรมีการจัดอบรม สอนวิธีการใช้แอปพลิเคชันอย่างถูกต้องให้แก่ผู้บกพร่องทางการได้ยินบุคคลในครอบครัว และผู้ที่มีการติดต่อสื่อสารกับผู้บกพร่องทางการได้ยิน โดยผู้พัฒนาหรือผู้เชี่ยวชาญการใช้แอปพลิเคชัน

3. หน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน ควรให้ความสำคัญกับกลุ่มบุคคลเหล่านี้มากขึ้น โดยการพัฒนาแอปพลิเคชันที่สามารถรองรับการใช้งานของผู้บกพร่องทางการได้ยินโดยเฉพาะ ซึ่งจะทำได้เพิ่มฐานลูกค้าขึ้นได้อีกด้วย เนื่องจากผู้บกพร่องทางการได้ยินกำลังเป็นผู้บริโภคกลุ่มหนึ่งที่ได้รับการสนับสนุนในการสื่อสารจากภาครัฐร่วมกับเครือข่ายการสื่อสารค่ายต่าง ๆ ส่งผลให้ผู้บกพร่องทางการได้ยิน มีการขยายการสื่อสารผ่านแอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนเพิ่มมากขึ้น

8.3 ข้อเสนอแนะทางวิชาการ

1. หากบริษัทผู้ให้บริการสัญญาณเครือข่าย มีการเพิ่มบริการพิเศษต่าง ๆ สำหรับผู้บกพร่องทางการได้ยินจะสามารถขยายฐานลูกค้าเพิ่มขึ้นได้อีกกลุ่มหนึ่ง เนื่องจากผู้บกพร่องทางการได้ยินเป็นผู้รับบริการอีกกลุ่มที่ใช้บริการสัญญาณเครือข่ายในการติดต่อสื่อสาร และผู้บกพร่องทางการได้ยินมีลักษณะนิสัยชอบใช้ของเหมือนกับเพื่อน ๆ

ในกลุ่ม ดังนั้นถ้าผู้บกพร่องทางการได้ยิน มีการใช้บริการเครือข่ายค่ายไหน เพื่อน ๆ ในกลุ่มจะบอกต่อ และเกิดการใช้ตามเพื่อน ๆ

2. ถึงแม้ว่าผู้บกพร่องทางการได้ยินมีการสื่อสารผ่านแอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนเพื่อสนทนากันแล้วก็ตาม แต่การติดต่อสื่อสารกับหน่วยงานหรือองค์กรต่าง ๆ ก็มีความสำคัญเช่นกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะว่า หน่วยงานหรือองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนต่าง ๆ ควรมีการพัฒนาแอปพลิเคชันเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับผู้บกพร่องทางการได้ยินสามารถติดต่อได้ง่าย และรวดเร็ว เช่น โรงพยาบาล สถานีตำรวจ หน่วยกู้ภัย เป็นต้น เพราะหากเกิดเหตุการณ์ฉุกเฉิน ผู้บกพร่องทางการได้ยินจะสามารถติดต่อขอความช่วยเหลือกับหน่วยงานหรือองค์กรต่าง ๆ ผ่านทางแอปพลิเคชันได้โดยตรง ซึ่งแอปพลิเคชันนี้ หากเกิดขึ้นจริงคนปกติ เด็ก คนชรา หรือผู้บกพร่องทางร่างกายต่าง ๆ สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้อีกด้วย

3. นอกจากนี้ผู้วิจัย พบว่า ผู้บกพร่องทางการได้ยินทุก ๆ กลุ่ม มีการสื่อสารด้วยภาษามือที่คล้ายกัน จึงทำให้ผู้บกพร่องทางการได้ยินที่มาจากต่างพื้นที่สามารถสื่อสารกันได้เข้าใจ โดยไม่ต้องคำนึงถึงสำเนียงในแต่ละท้องถิ่น แตกต่างจากคนปกติที่มีภาษาและสำเนียงในการสื่อสารหลากหลาย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะว่า ถ้ามีหน่วยงานภาครัฐหรือเอกชนที่สามารถช่วยพัฒนาให้ผู้บกพร่องทางการได้ยินสามารถสื่อสารได้เหมือนกับผู้บกพร่องทางการได้ยินกลุ่มอื่น ๆ ทั่วโลก จะทำให้ผู้บกพร่องทางการได้ยินได้รับโอกาสที่ดี เพราะการสื่อสารของผู้บกพร่องทางการได้ยินสามารถแผ่ขยายไปทั่วโลกได้เนื่องจากใช้ภาษามือเพียงภาษาเดียวก็สามารถเข้าใจได้เหมือนกัน

เอกสารอ้างอิง

- ศุภศิศิลป์ กุลจิตต์เจือวงศ์. (2555). *นวัตกรรมการสื่อสารเพื่อพัฒนาสังคมกับกฎหมาย และจริยธรรมสื่อสารมวลชน*. กรุงเทพฯ : วารสารกฎหมายสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- พริ้ง เชิดชูศิลป์. (2557). *พฤติกรรมการใช้ไลน์ที่มีผลต่อความพึงพอใจและการใช้ประโยชน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม*. บทความวิชาการ หลักสูตรนิเทศศาสตมหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- ภัทร ดำนอุดม. (2541). *หากดูไม่เป็นการรบกวนก็จะชวนมาศึกษา Popular Culture กัน* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์รัฐศาสตร์สาร.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ ศูนย์สารสนเทศยุทธศาสตร์ภาครัฐ. (2554), *ผลสำรวจมูลค่าการตลาดโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟนในปี 2554* (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : [http://www.nic.go.th/\[2555, 13 กันยายน\]](http://www.nic.go.th/[2555, 13 กันยายน]).
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2556), *การสำรวจผู้ใช้โทรศัพท์มือถือ* (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : [http://www.nso.go.th/\[2557, 22 กันยายน\]](http://www.nso.go.th/[2557, 22 กันยายน])
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2555), *จำนวนผู้บกพร่องทางการได้ยินในประเทศไทย* (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : [http://www.nso.go.th : \[2555, 13 กันยายน\]](http://www.nso.go.th : [2555, 13 กันยายน]).
- สถาบันวิจัยประชากรศาสตร์และสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล. (2557), *สารประชากรมหาวิทยาลัยมหิดลประชากรของประเทศไทย พ.ศ. 2557* (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : [http://www.ipsr.mahidol.ac.th \[2557, 19 กรกฎาคม\]](http://www.ipsr.mahidol.ac.th [2557, 19 กรกฎาคม]).
- สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ. (2557), *รายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านคนพิการในประเทศไทย ประจำปี 2557* (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : [http://dep.go.th \[2557, 1 กันยายน\]](http://dep.go.th [2557, 1 กันยายน]).
- หนังสือพิมพ์ไทยรัฐออนไลน์. (2557), *เทคโนโลยีการสื่อสารทางโทรศัพท์มือถือแบบ 3G* (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : [https://www.thairath.co.th/newspaper \[2557, 22 กันยายน\]](https://www.thairath.co.th/newspaper [2557, 22 กันยายน]).
- McQuail, D. (2005). *McQuail's Mass Communication Theory*. (5th edition). London : Sage Publications.
- Rogers, E.M. & F. Floyd Shoemaker. (1971). *Communication of diffusions : a cross cultural approach*. (2nd edition), Newyork : The Free Press,.
- Yamane, Taro. (1973). *Statistics : An Introductory Analysis* (3rd edition). Newyork : Harper and Row Publication.